

4. *Lemeschenko, N.M.* (2018). «Modeling of sustainable development of agricultural enterprises using taxonomic analysis». *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Ужгород, Issue 20: Part 2*, pp. 83–88.

5. Ofitsijnyj veb-sajt Derzhavnoi sluzhby statystyky Ukrainy. [Official website of the State Statistics Service of Ukraine]. Available at: <http://www.ukrstat.gov.ua>

6. Pro derzhavnu pidtryмку sil's'koho hospodarstva Ukrainy: Zakon Ukrainy. [On state support of agriculture of Ukraine: Law of Ukraine]. Available at: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1877-15>.

7. Proekt «Stratehii staloho rozvytku Ukrainy do 2030 roku». [Project "Sustainable Development Strategy of Ukraine until 2030"]. Available at: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JH6YF00A.html

8. *Ustik T., Hirzheva O.* Architectonics of the mechanism of information support of strategic management of marketing and sales in the agricultural enterprise. *Actual problems of innovative economy*. 2020. No. 1, pp. 64-70.

Abstract

Kinzerska O. Identification of the strategic position of sustainable development of the domestic agricultural industry.

An urgent task for the development of the national economy is the sustainable development of the domestic agricultural sector. Economic crises and political conflicts in recent years confirm the need for a clear identification of the strategic position of sustainable development for further implementation and development of the industry.

Identify key indicators and form a system that characterizes the current state and trends of sustainable development of agricultural production in terms of key components through taxonomic analysis, which will organize multidimensional statistics into a single quantitative characteristic and build overall estimates of a complex object or process in this case of positioning the sustainable development of the domestic agricultural sector.

Thus, the results of the study suggest that sustainable development of the agricultural sector of the national economy in modern conditions can occur under the condition of proportional and coordinated development of interrelated components, including: economic, social, environmental, innovation and investment subsystem of sustainable development of foreign economic component.

Comprehensive assessment of sustainable development trends in the agricultural sector using taxonomic analysis tools allows us to conclude that the purpose of the strategy of sustainable development of Ukraine's agricultural sector is to ensure food security through the formation of domestic and international competitiveness of the industry for effective socio-economic development. In the process of developing a structural policy for sustainable development of the agricultural sector, it is necessary to take into account regional features and differences in agricultural production in order to introduce regionally adapted mechanisms for transforming agricultural potential and eliminating imbalances in regional development of the agricultural sector.

Keywords: *strategy, indicators of sustainable development, sustainable development, agricultural sector, taxonomic analysis.*

Стаття надійшла до редакції 06.02.2021 р.

Бібліографічний опис статті:

Kinzerska O. Ідентифікація стратегічної позиції сталого розвитку вітчизняної аграрної галузі. Актуальні проблеми інноваційної економіки. 2021. № 2. С. 10-15.

Kinzerska O. Identification of the strategic position of sustainable development of the domestic agricultural industry. Actual problems of innovative economy. 2021. No. 2, pp. 10-15.

УДК 338.43 ; JEL classification: K15

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2021-2-3>

КАРПІН Сергій Іванович, здобувач кафедри теоретичної та прикладної економіки Львівського торговельно-економічного університету, ORCID ID: 0000-0001-5960-0674

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ІНТЕГРАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

Карпін С. І. Теоретичні аспекти інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії розвитку агропромислового комплексу.

Вступ. Інституційні перетворення, які відбуваються у національному макроекономічному середовищі викликали зміни у розвитку інтеграційних процесів в структурі агропромислового комплексу. В останні роки у агропромисловому комплексі за рахунок різноманітних форм посилюється вплив інтеграційних процесів на темпи економічного зростання та перспективи розвитку його суб'єктів господарювання.. Сучасний стан агропромислового комплексу національної економіки та поширення пандемії COVID-19 обмежує соціально-економічні можливості у внутрішньогалузевому середовищі та надає інерційність процесам розвитку агропромислового виробництва у національному макроекономічному середовищі.

Метою статті є дослідження теоретичних аспектів інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії розвитку агропромислового комплексу.

Матеріали та методи. Теоретичним підґрунтям у процесі наукового дослідження стали наукові праці відомих українських та зарубіжних науковців, законодавство України та нормативні акти. Під час дослідження були використані загальнонаукові і спеціальні методи: аналізу, діагностики, синтезу, індукції, дедукції – для дослідження теоретичних аспектів інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії розвитку агропромислового комплексу; було використано метод узагальнення та конкретизації щодо завдань стратегії розвитку агропромислового комплексу.

Результати. У науковому дослідженні теоретичні аспекти інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії розвитку агропромислового комплексу.

Висновки. За результатами дослідження, доведено, що інвестиційно-інноваційна інтеграційна стратегія розвитку агропромислового комплексу деталізовано пояснює, як буде відбуватися управління інвестиційно-інноваційними інтеграційними процесами у агропромислового комплексу для забезпечення його ефективного функціонування та розвитку в умовах глобальних викликів. Інвестиційно-інноваційна інтеграційна стратегія розвитку агропромислового комплексу дозволяє оцінити експортний потенціал агропромислової продукції, сформувані експортно-імпортну стратегію та адекватний механізм зовнішньоекономічної діяльності з урахуванням зони вільної торгівлі з країнами Європейського Союзу та іншими країнами міжнародного простору в умовах глобальних викликів.

Ключові слова: агропромисловий комплекс, розвиток, структурно-функціональне забезпечення, глобалізація, інтеграція, сталий розвиток, соціально-економічні аспекти, стратегічні імперативи, інновації, стратегія.

Постановка проблеми. Стратегічне управління розвитком агропромислового комплексу охоплює нормативно-правові, організаційні, структурні, функціональні, виробничі, інвестиційні, інноваційні, економічні, соціальні й екологічні аспекти. Пріоритетом системи стратегічного управління розвитком агропромислового комплексу в умовах поширення пандемії COVID-19 та агресивної політики зовнішнього оточення є забезпечення сталого соціально-економічного зростання, підвищення соціально-економічних стандартів та забезпечення продовольчої безпеки країни. Тому, з урахуванням визначених аспектів, дослідження теоретичних аспектів інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії розвитку агропромислового комплексу є актуальним та необхідним завданням сьогодення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні аспекти забезпечення розвитку агропромислового комплексу широко представлені у наукових працях таких відомих зарубіжних науковців як: К. Прахалад, Д. Рікардо, У. Ростоу, Ж.-Б. Сей, А. Сміт, М. Тодаро, Р. Харрод, Т. Шульц, Й. Шумптер. Деякі теоретико-методологічні аспекти фундаменту системи стратегічного управління у агропромисловому комплексі відображені у працях: П. Гайдуцький, О. Головченко, М. Долішній, Л. Дейнеко, Ж. Дерій, М. Дем'яненко, Г. Запша, В. Ільчук, М. Крапивко, А. Лисецький, М. Лендел, Ю. Лупенко, Є. Масленников, Ю. Мельник, Б. Пасхавер, Г. Підлісецький, О. Радченко, М. Сахацький, П. Саблук, Ю. Сафонов, М. Хвесик, О. Чубукова, О. Шебаніна, О. Шеремет та ін.

Таким чином, не зважаючи на колосальну теоретичну та методологічну базу наукових результатів дослідження з питання стратегічного розвитку аграрного комплексу

та його інфраструктури, ще й досі залишається безліч питань, особливо в умовах сучасних викликів, які пов'язані з розповсюдженням пандемії COVID-19.

Формулювання цілей статті. Метою дослідження є дослідження теоретичних аспектів інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії розвитку агропромислового комплексу в умовах глобальних викликів.

Основні результати дослідження. В умовах поширення пандемії COVID-19 актуальним вирішенням стратегічних завдань системи управління у агропромисловому комплексі є забезпечення збалансованого розвитку його господарських одиниць з орієнтацією на удосконалення інтеграційної складової у агропромисловому комплексі та його інфраструктурних компонентів.

Основні умови функціонування та розвитку агропромислового комплексу і його інфраструктурних компонентів в умовах впливу глобальних факторів:

- макроекономічна стабільність у національному макроекономічному середовищі;
- ефективність внутрішньогосподарського середовища у агропромисловому комплексі та його інфраструктурних компонентах.

В умовах жорсткої ринкової конкуренції на міжнародному ринку агропромислової продукції та відновлення стійко-відтворювального розвитку національної економіки на перший план виходять завдання системи управління збільшення темпів економічного зростання, завоювання ринків, підвищення ефективності господарської діяльності та зміцнення конкурентоспроможності суб'єктів агропромислового комплексу. Міжнародна практика свідчить, що ведуча роль у вирішенні питань ефективного функціонування та розвитку агропромислового комплексу

належить великим інтегрованим компаніям. При всій безумовній важливості малих і середніх форм підприємницької діяльності у аграрній, переробній та промисловій сфері, саме великі структури, що мають власні необоротні і оборотні активи, а також значні можливості щодо їх залучення у структурно-технологічну модернізацію агропромислового комплексу і його інфраструктурних компонентів.

Таким чином, вирішення стратегічних завдань, які забезпечать систему управління розвитком агропромислового комплексу, особливо, у в умовах глобальних викликів, у значній мірі залежить від інвестиційно-інноваційної й інтеграційної діяльності, які є пріоритетними напрямками національної економіки та її сегментних складових.

Відомо, що рушійною силою, яка забезпечить розвиток агропромислового комплексу і його інфраструктурних компонентів, є науково-технічний та технологічний прогрес. У трансформаційних перетвореннях особливу роль у даному аспекті приділяється інвестиційним, інноваційним й інтеграційним процесам, які сприятимуть розвитку національної економіки.

Професор Ю. М. Мельник відзначав, що «інвестиційний процес – це цілеспрямований системний процес залучення та використання всіх видів майнових, фінансових та інтелектуальних ресурсів, які передаються у відповідні об'єкти господарського комплексу національної економіки з метою створення доданої вартості та задоволення соціально-економічних потреб суспільства» [1].

Інвестиційний процес забезпечує розвиток науково-технічної діяльності, яка сприяє створенню інновацій. Інвестиційний процес передбачає наявність відповідних взаємозв'язків між своїми учасниками та певним середовищем інвестування, у якому відбувається їх діяльність. Будь-який інвестиційний процес починається з моменту надання одним суб'єктом відповідних ресурсів та отриманням іншим для реалізації певної програми господарської діяльності та встановлення взаємозв'язку.

Регулюється інвестиційний процес у національному макроекономічному середовищі Законом України «Про інвестиційну діяльність», який визначає загальні правові, економічні та соціальні умови інвестування в національній економіці.

Інноваційний процес передбачає комплексну сукупність науково-технічних, технологічних, функціональних і структурних перетворень, які здійснюються у процесі

впровадження інноваційного продукту. У даному процесі відбувається поетапне перетворення продукту мислення на результат науково-дослідної розробки – інновації.

Ключовою властивістю інноваційного процесу у агропромисловому комплексі повинна бути науково-технічна або технологічна новизна, яка забезпечує нові потреби суб'єктів господарювання. Відмітимо, що у національній економіці існує значна кількість форм управління інвестиційно-інноваційними процесами на всіх рівнях управління: від структурних елементів господарюючих одиниць до державних інституцій, які здійснюють цілеспрямовану агропромисловою політику під впливом відповідних внутрішніх та зовнішніх факторів. Основна місія цілеспрямованої агропромислової політики в країні орієнтована на стимулювання та забезпечення розвитку і зростання агропромислового комплексу та його інфраструктурної складової за рахунок підтримки інвестиційної й інноваційної активності у розвитку науково-технічного потенціалу національної економіки, який впливає на соціально-економічні результати функціонування аграрної, переробної та промислової сфери України.

Погодимось, що у сучасних реаліях, місце та роль інноваційної політики у структурі національної економіки визначається особливостями інноваційного процесу як важливого об'єкта управління в умовах структурних перетворень. Інноваційний процес у значній мірі пов'язаний з матеріально-фінансовими відносинами, що переконливо виявляється в умовах інституційного регулювання ринкової економіки. Значна кількість інноваційних процесів у даному випадку реалізується суб'єктами господарювання приватної форми власності, тому інноваційні процеси виступають не як самоціль, а як засіб ефективного вирішення завдань операційної діяльності суб'єктів господарювання. За таких обставин, суб'єкти інноваційної діяльності націлені на практичні комерційні результати інновації, тому об'єктом управління є не тільки процес створення інновацій на рівні науково-технічних та фундаментальних розробок, а й питання комерціалізації новостворених або вдосконалених конкурентоздатних технологій, товарів або послуг [2].

Відмітимо, що цілеспрямоване зближення або системна взаємодія між господарськими сегментами аграрного комплексу та його інфраструктурних компонентів, з метою досягнення кількісних та якісних орієнтирів їх господарської діяльності,

візуалізують інтеграційний процес. Сучасні інтеграційні процеси у агропромисловому комплексі прийшли на зміну дезінтеграційним процесам, які негативно впливали на розвиток суспільства.

Інтеграційні процеси у аграрному комплексі мають історичні коріння. Це явище було започатковано ще у середині XIX століття, отримало свій динамічний структурно-функціональний розвиток на протязі усього XX століття та продовжує ефективно впроваджуватися у XXI столітті. Особливого розвитку створення сільськогосподарських і виробничих об'єднань набуло ще за часів існування Радянського Союзу, коли утворювалися системні формування за принципом вертикальної інтеграції, з метою максимальної концентрації виробництва, функцій управління, збуту та забезпечення виробничого процесу. Недоліком цих утворень була, на той час, надмірна обмеженість у виборі напрямів діяльності та прийнятті управлінських рішень, на рівні об'єднання, що помітно знижувало ефективність такого співробітництва [3].

Основою сутнісним проявом інтеграції у відповідному середовищі, що зберігається у будь-яких соціально-економічних умовах, є тіснота та стійкість господарських взаємозв'язків, які забезпечують функціонування відповідних суб'єктів національної економіки. Тому, саме посилення взаємозв'язку між економічними суб'єктами агропромислового комплексу є основною характерною рисою економічної інтеграції у макроекономічному середовищі.

Інтегрованими суб'єктами у агропромисловому комплексі є суб'єкти господарювання, взаємодія яких виходить за рамки звичайних контрактів на ринках товарів, робіт, послуг і капіталу та відбувається з урахуванням об'єднання зусиль або консолідації власності, що забезпечує досягнення запланованих результатів від здійснення господарської діяльності.

Інтеграційні процеси у агропромисловому комплексі пов'язаний з необхідністю єдності та безперервності взаємопов'язаних сегментів виробництва, заготівлі, логістики, зберігання та переробки сільськогосподарської продукції.

Сучасний ринок споживачів агропромислової продукції відрізняється значним попитом на продукцію певної якості, тому характеристика сировини має важливе значення для виробництва конкурентоспроможної продукції та збільшення на її попиту. Зменшення постачання сировини або постачання сировини неналежної якості створюють

небезпеку зупинки виробництва, зниження якості кінцевої продукції для споживання, ставлять під загрозу заплановані обсяги реалізації та фінансові результати. Значні трансакційні витрати змушують суб'єктів господарювання у агропромисловому комплексі використовувати вертикальну інтеграцію, яка забезпечує адаптацію економічних суб'єктів до ринкового середовища.

Види та рівні інтеграційних процесів у агропромисловому комплексі відображені на рис. 1. В умовах посилення глобальних викликів значно актуалізуються питання інвестиційної та інноваційної підтримки розвитку високотехнологічної сфери агропромислового комплексу за рахунок результативного й ефективного використання матеріального, фінансового та інтелектуального забезпечення.

Основні переваги агропромислового комплексу країни відображаються у забезпеченості природними ресурсами та людським капіталом, вигідне територіальне розташування, наявність та успішний розвиток агропромислового потенціалу.

Стратегічними завданнями процесу забезпечення системи управління агропромисловим комплексом в умовах глобальних викликів повинні бути: міжнародна кооперація та спеціалізація, що дозволить залучити інвестиційний капітал та інновації у розвиток агропромислового комплексу країни, а також здійснити у внутрішньому середовищі структурно-функціональну модернізацію.

Професор О. П. Радченко відзначив: «в цілому, природа інтеграційних структур підприємницької діяльності полягає у створенні взаємовигідних зв'язків підприємств аграрного комплексу, з метою виконання ключових елементів господарської діяльності. Інтегроване структурне об'єднання своєю основною метою ставить за мету акумулювання матеріальних, кадрових, фінансових та технологічних ресурсів задля отримання синергетичного ефекту від впровадження інноваційних та інвестиційних проектів та, як результат, підвищення ефективності своєї комерційної діяльності [3].

Закономірності інтеграційних процесів у агропромисловому комплексі та інтенсивність їх прояву, напрями, пріоритети та характер зв'язків на кожному етапі історичного становлення визначаються системою взаємодії та взаємовідносин на різних рівнях, що формують передумови посилення чи стримування інтеграційних процесів та його еволюцію у відповідному господарському середовищі.

У системі управління інтеграційними процесами неможливо не враховувати вплив

відповідних факторів. Саме дослідження відповідних факторів впливу дозволяє зформувати інвестиційно-інноваційну інтеграційну стратегію розвитку агропромислового комплексу в умовах глобальних викликів, але й

також підвищити ефективність внутрішньогалузевої діяльності за рахунок виявлення і використання резервів підвищення виробничого й економічного потенціалу та досягнення запланованого рівня результативності.

Рис. 1. Інтеграційні процеси у агропромисловому комплексі

*Джерело: складено автором

Діяльність агропромислового комплексу та його структурних сегментів залежить від ряду факторів організаційного, економічного, технологічного, технічного та соціального характеру. У даному аспекті фактори представляють собою умови здійснення процесів внутрішньогалузевої діяльності, а також причини суттєвого впливу на стан даних процесів у відповідному середовищі.

Вплив взаємопов'язаних факторів на інтеграційні процеси може бути як

позитивним, так і негативним, що суттєво відображається на функціонуванні й розвитку агропромислового комплексу та його інфраструктурних сегментів.

Запропонована та представлена на рис. 2 класифікація факторів, які впливають на агропромисловий комплекс, на нашу думку, систематизує групи факторів, виділення та виявлення яких забезпечує швидкість реагування системи управління на внутрішньогалузеві інтеграційні процеси.

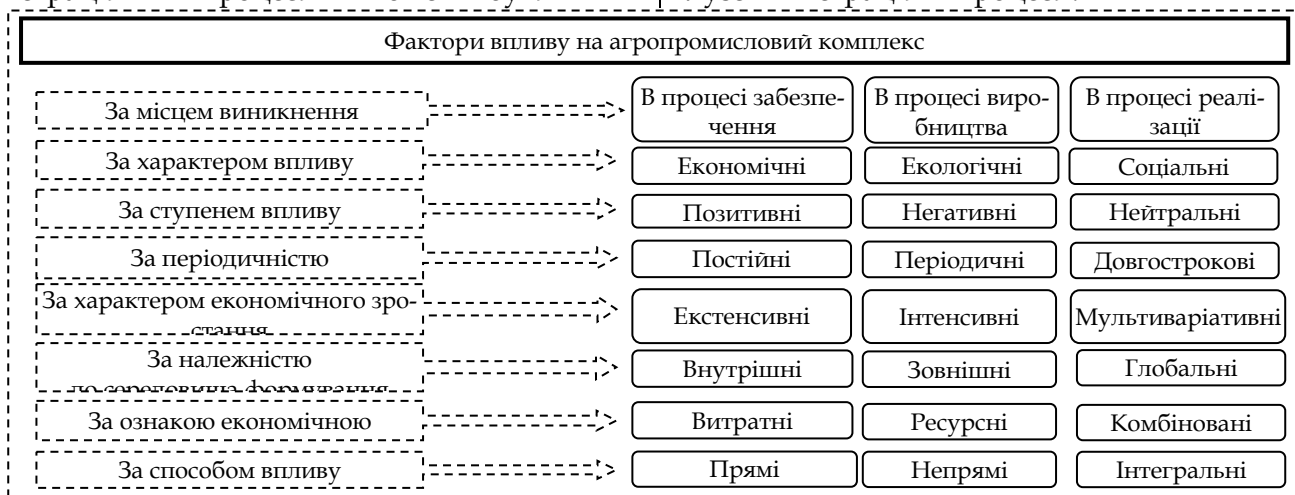

Рис. 2. Класифікація факторів впливу на агропромисловий комплекс

*Джерело: складено автором

У ході створення та організації діяльності інтегрованих структур у агропромис-

ловому комплексі потрібна максимальна адаптивність до умов дії зовнішні фактори мезо-

та макрорівня. Фактори макрорівня створюють рамкові умови, які регулюють саму можливість здійснення інтеграційних відносин у агропромислому комплексі національної економіки. До них належать: нормативно-правова база, яка регулює взаємини суб'єктів ринку агропромислової продукції (послуг); фінансово-кредитна і податкова політика; антімонопольне регулювання; умови експорту та імпорту агропромислової продукції; рівень матеріально-технічної, фінансової та соціально-економічної підтримки агропромислового комплексу.

На можливість та ефективність реалізації інтеграційних процесів у агропромислового комплексу істотно впливають фактори мезорівня. До них відноситься:

- співвідношення попиту та пропозиції на регіональних ринках агропромислової продукції;
- надійність контрактів з контрагентами;
- характер взаємодії з територіальними громадами;
- форми та обсяги підтримки з місцевих та регіональних бюджетів;
- ставлення регіональних органів управління до інтеграції суб'єктів агропромислового комплексу;
- соціально-економічний стан у відповідному середовищі.

Внутрішні фактори впливу на інтеграційні процеси у агропромислому комплексі, як правило, контрольовані та діють на мікрорівні. Дані фактори характеризують умови господарської діяльності суб'єктів господарювання, які функціонують у агропромисловій сфері. На стадії ухвалення рішення про інтегрування у агропромислому комплексі внутрішні фактори мають пріоритетне значення. Зазначимо, що внутрішні фактори

визначають привабливість суб'єкта агропромислового комплексу для об'єднання, формують задані параметри інтегрованої структури та функціональної складової.

Висновки. Теоретичне дослідження показало, що формування інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії розвитку агропромислового комплексу забезпечується сукупністю організаційних, функціональних, структурних, інвестиційних, інноваційних та інтеграційних чинників, які представляють собою систему впливу на внутрішньогосподарське середовище та його сегменти. Сукупний вплив факторів, які створюють передумови розвитку інтеграційних процесів у агропромислому комплексі, відбувається одночасно на всіх рівнях (мікро-, мезо-, макрорівнях). Для агропромислового комплексу фактори активізації та реалізації інтеграційних процесів взаємопов'язані, взаємозалежні та відображають внутрішньогалузеві, інституційні, ринкові, виробничі, технологічні, економічні, фінансові, екологічні та соціальні умови діяльності суб'єктів господарювання. Під їх впливом складається певна сукупність умов та причинно-наслідкових факторів, які визначають мотивацію господарюючих одиниць до інтеграційного об'єднання. Тому, всебічне дослідження, обґрунтування та виділення найбільш суттєвих факторів дозволяє з прогнозувати перспективи розвитку інтеграції у внутрішньогалузевому середовищі та цілеспрямовано вибудовувати причини посилення чи стримування об'єднувачих процесів у агропромислому комплексі. Сучасний досвід функціонування інтегрованих структур переконує, що одним із найважливіших факторів, що визначає умови розвитку інтеграції у агропромислому комплексі, безперечно, є інвестиційно-інноваційний інтеграційний процес.

Література.

1. *Мельник Ю. М.* Теоретико-методологічні засади регулювання розвитку промисловості у національній економіці: монографія. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2019. 365 с.
2. *Григор'єв Г. С.* Теоретико-методологічні засади державного регулювання фінансово-економічних процесів в умовах глобалізації: монографія. Херсон: Олді-плюс, 2017. 380 с.
3. *Радченко О. П.* Теоретико-методологічні засади структурно-функціонального забезпечення розвитку АПК: монографія. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2020. 355 с.
4. *Побережець О.В.* Теоретико-методологічні та практичні засади дослідження системи управління результатами діяльності промислового підприємства: монографія. Херсон: Видавництво: Грінв Д.С., 2016. 500 с.
5. *Гураль А. О., Ломачинська І. А.* Вплив фінансового розвитку Вишеградської групи на соціально-економічний добробут. *Економіка: реалії часу*. 2017. №6 (34). С. 37-43.
6. *Lomachynska I, Babenko V., Yemets O., Yakubovskiy S., Hryhorian R.* Impact of the foreign direct investment inflow on the export growth of the Visegrad group countries. *Studies of Applied Economics*. 2020. 38, № 4.
7. *Gural A., Lomachynska I.* FDI and financial development as determinants of economic growth for V4 countries. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2017. Vol 3, No 4. P. 59-64.

8. Financial Sector. Data. The World Bank Group. URL: <https://data.worldbank.org/topic/financial-sector?view=chart>

References.

1. **Melnyk, Yu. M.** (2019). *Teoretyko-metodolohichni zasady rehulivannia rozvytku promyslovosti u natsionalnii ekonomitsi*. [Theoretical and methodological principles of regulating the development of industry in the national economy]. OLDI-PLIUS. Kherson. Ukraine.
2. **Hryhoriev, H. S.** (2017) *Teoretyko-metodolohichni zasady derzhavnogo rehulivannia finansovo-ekonomichnykh protsesiv v umovakh hlobalizatsii*. [Theoretical and methodological ambush of the sovereign regulation of financial and economic processes in the minds of globalization]. Oldi-pliu Kherson. Ukraine.
3. **Radchenko, O. P.** (2020) *Teoretyko-metodolohichni zasady strukturno-funktsionalnogo zabezpechennia rozvytku APK*. [Theoretical and methodological ambush of the structural and functional securing the development of the agro-industrial complex]. OLDI-PLIUS. Kherson. Ukraine.
4. **Poberezhets, O. V.** (2016). *Teoretyko-metodolohichni ta praktychni zasady doslidzhennia systemy upravlinnia rezultatamy diialnosti promyslovoho pidpriemstva*. [Theoretical and methodological and practical principles of research of the performance management system of an industrial enterprise]. Vydavnytstvo Hrin D.S. Kherson. Ukraine.
5. **Gural O. A., Lomachinskaya I. A.** (2017). «Effect of financial development of the Visegrad Group on social and economic well-being». *Ekonomika: realii chasu*. №6 (34), pp. 37-43.
6. **Lomachynska I., Babenko V., Yemets O., Yakubovskiy S., Hryhorian R.** (2020). Impact of the foreign direct investment inflow on the export growth of the Visegrad group countries. *Studies of Applied Economics*, Vol. 38, № 4.
7. **Gural A., Lomachynska I.** (2017). FDI and financial development as determinants of economic growth for V4 countries. *Baltic Journal of Economic Studies*. Vol 3. No 4, pp. 59-64.
8. Financial Sector. Data. The World Bank Group. URL: <https://data.worldbank.org/topic/financial-sector?view=chart>

Abstract.

Karpin S. I. Theoretical aspects of investment and innovation integration strategy of agro-industrial complex development.

Introduction. Institutional transformations taking place in the national macroeconomic environment have caused changes in the development of integration processes in the structure of the agro-industrial complex. In recent years, the agro-industrial complex due to various forms of increasing the impact of integration processes on economic growth and prospects for its economic entities. The current state of the agro-industrial complex of the national economy and the spread of the COVID-19 pandemic limits socio-economic opportunities inertia of the processes of development of agro-industrial production in the national macroeconomic environment.

The aim of the article is to study the theoretical aspects of investment and innovation integration strategy for the development of the agro-industrial complex.

Materials and methods. The theoretical basis in the process of scientific research were the scientific works of famous Ukrainian and foreign scientists, Ukrainian legislation and regulations. During the research, general scientific and special methods were used: analysis, diagnostics, synthesis, induction, deduction - to study the theoretical aspects of investment and innovation integration strategy for the development of the agro-industrial complex; the method of generalization and specification of the tasks of the strategy of development of the agro-industrial complex was used.

Results. Theoretical aspects of investment and innovation integration strategy of agro-industrial complex development are investigated in the scientific.

Conclusions. According to the results of the study, it is proved that the investment-innovation integration strategy of agro-industrial complex development explains in detail how the investment-innovation integration processes of the agro-industrial complex will be managed to ensure its effective functioning and development in global challenges. Investment and innovation integration strategy of agro-industrial complex development allows to assess the export potential of agro-industrial products, to form export-import strategy and adequate mechanism of foreign economic activity taking into account the free trade zone with the European Union and other countries in the global space.

Key words: agro-industrial complex, development, structural and functional support, globalization, integration, sustainable development, socio-economic aspects, strategic imperatives, innovations, strategy.

Стаття надійшла до редакції 23.02.2021 р.

Бібліографічний опис статті:

Карпін С. І. Теоретичні аспекти інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії розвитку агропромислового комплексу. *Актуальні проблеми інноваційної економіки*. 2021. № 2. С. 15-21.

Karpin S. I. Theoretical aspects of investment and innovation integration strategy of agro-industrial complex development. Actual problems of innovative economy. 2021. No. 2, pp. 15-21.